

תקציר

במאמר זה אדון בחקר ההומור על פי תיאוריות שונות (Raskin, 1985; Attardo, 2002; Jeffers, 1995; Oring, 1989) ובאפשרויות לתרגומו על פי תפיסות שונות, הדנות בתרגומיות בכלל (Hickey, 1998; Vermeer, 2000) וביכולת תרגום ההומור בפרט (Rojo Lopez, 2002). כל זאת בעזרת מסגרת תיאורטית המבוססת על מודל להבחנה בין אירוניה להומור שהוצע בעבודות קודמות (הירש, תשס"ח). אדגים את התפיסה העומדת מאחורי המאמר באמצעות ניתוח דוגמות בהקשרן מתוך מערכון של תכנית הטלוויזיה הפופולרית, "ארץ נהדרת", וספרו של אפרים קישון, "סיפור משפחתי" (1980).

* ד"ר גליה הירש המחלקה לתרגום וחקר התרגום, אוניברסיטת בר אילן